

خبر

معاون رئیس‌جمهور:

دولت در پی لغو امضاهای طلایی فسادزا است

● **فارس:** معاون حقوقی رئیس‌جمهور گفت: دولت درصدد روان‌سازی چرخه امور کشور، بهبود فضای کسب و کار و رفع امضاهای طلایی فسادزا است.
حجت‌الاسلام مجید انصاری در جمع قشرهای مختلف مردم شهرستان آبیک صبح امروز در سالن آمفی‌تئاتر شهید آوینی این شهرستان اظهار کرد: از بحران فزاینده تورم خطرناک ۴۴ درصد به تورم تک‌رقمی و حدود نه درصد رسیده‌ایم که معجزه بزرگی است؛ این کاهش تورم به معنای ارزان‌شدن نیست بلکه کاهش سرعت گرانی و مهار اسب سرکش خطرناک تورم بوده است. وی تصریح کرد: اسمال برای نخستین‌بار تراز بازرگانی به غیر از محاسبات نفتی مثبت شد و صادرات غیر منغی بر واردات پیشی گرفت.
معاون حقوقی رئیس‌جمهور عزم دولت برای مبارزه با قاچاق و فساد را جدی عنوان کرد و افزود: میزان قاچاق کشور از حدود ۲۵ میلیارد دلار به زیر ۱۵ میلیارد دلار رسیده است. انصاری ادامه داد: با پایش کالاهای وارداتی و صادراتی، ریشه قاچاق خشکانده می‌شود. وی اضافه کرد: اگر در زمینه قاچاق کارشکنی وجود دارد به این دلیل است که برخی به بهانه تحریم، دوزدن و سوءاستفاده از آن، میلیاردها تومان سود برده‌اند که سبب شده پرونده‌های فساد ططمی در این زمینه ایجاد شود.
معاون حقوقی رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: مبارزه با فساد مبارزه با علت است، چراکه مبارزه با معلول هیچ‌گاه بی‌فروزم نمی‌شود. انصاری بیان کرد: دولت درصدد روان‌سازی چرخه امور کشور، بهبود فضای کسب و کار و رفع امضاهای طلایی فسادزا است. وی افزود: دولت در شرایط سخت مالی، بدهی خود را به سیستم بانکی پرداخت کرده تا توانمند شوند و با اهدای تسهیلات، کمبود نقدینگی واحدهای تولیدی رفع شود.
معاون حقوقی رئیس‌جمهور ادامه داد: دوهزار و ۵۰۰ شرکت دانش‌بنیان از سوی دولت و به همت جوانان فارغ‌التحصیل کشور در عرصه‌های مختلف شکل گرفته است.

یارانه ۲۰۰هزار نفر حذف شد

● **مهر:** معاون وزیر کار با بیان اینکه در پنج‌ماه امسال یارانه بیش از ۲۰۰ هزار نفر حذف شد، گفت: دولت قصد حذف گسترده یارانه‌بگیران را ندارد و فقط یارانه خانوارهای با درآمد بیش از ۲۵میلیون تومان حذف می‌شود. احمد میدری با بیان اینکه قانون بودجه اسمال، دولت را ملزم به حذف یارانه ۲۴میلیون نفر از جمعیت کشور کرده بود، گفت: براساس این قانون، اگر دولت به وظیفه خود عمل نمی‌کرد تخلف تلقی می‌شد و مشمول مجازات است. وی با تأکید بر اینکه دولت فقط یارانه افرادی را که سالانه بالای ۲۵ میلیون تومان درآمد دارند، حذف می‌کند، خاطرنشان کرد: دولت هیچ برنامه‌ای برای حذف یارانه ۳۰ میلیون نفر از جمعیت کشور را در سال ۹۵ ندارد.

جمع‌آوری گویی‌های قاجاق جدی شد

● **فارس:** اتحادیه صنف دستگاه‌های مخابراتی، تاریخ رسمی جمع‌آوری کالای قاجاق از واحدهای این صنف را اعلام کرد و هشدار داد: متخلفان با جریمه نقدی شش‌شربرابری نصب پارچه و تعطیلی شش‌ماهه محل کسب و‌روبه‌رو می‌شوند.
اتحادیه صنف دستگاه‌های مخابراتی ارتباطی و لوازم جانبی، آغاز طرح جمع‌آوری کالای قاجاق از ۱۵ مهرماه ۹۵ را به واحدهای صنفی تحت پوشش این اتحادیه اعلام کرد.

ارزش ریال عربستان سقوط کرد

● **ابره:** ارزش واحد پول عربستان سعودی پس از رد وتوی باراک اوباما رئیس‌جمهوری آمریکا از سوی کنگره این کشور و تصویب نهایی اخذ غرامت قربانیان ۱۱ سپتامبر از عربستان سعودی سقوط کرد.
واحد پول عربستان سعودی که در ماه‌های اخیر شرایط نوسانی را پشت سر گذاشته و مشکلات مالی عربستان موجب تضعیف آن شده بود، روز پنجشنبه مجددا در برابر دلار روند نزولی داشت و به هر دلار معادل سه ریال و ۷۲ هله رسید.
در همین رابطه شرکت جهانی سرمایه‌گذاری کامکو که دفتر آن در کویت است، با انتشار گزارش و ارائه تصویر تاریکی از کسری بودجه در کشورهای حوزه جنوبی خلیج فارس تأکید کرد: در این میان عربستان با ۸۴ میلیارد دلار، به‌تفاهتی ۵۵ درصد رقم یادشده را به خود اختصاص داد.

مؤسسات اختصاصی وام مسکن آآمدند

● **ایسنا:** با ابلاغیه اخیر بانک مرکزی، از این پس مؤسسات جدید به طور رسمی و با شرایط خاص می‌توانند برای جذب سپرده و اعطای تسهیلات مسکن در کنار بانک مسکن اقدام کنند؛ این مؤسسات به‌طور اختصاصی در یک استان مشخص فعالیت خواهند کرد.

۴ **در سه دهه گذشته، پنج برنامه توسعه‌ای به اجرا رسیده‌که وقتی عملکردها را بررسی می‌کنیم، به غیراز برنامه سوم، سایر برنامه‌ها با توفیق همراه نبوده‌اند. دلیل محقق‌نشدن اهداف برنامه‌های توسعه‌ای در ایران چیست؟**

یکی از مهم‌ترین دلایل، تعاریف و تعبایر مختلفی است که از برنامه‌ریزی وجود دارد و هنوز برخی در تئوری آن ایستاده‌اند و با مفاهیم برنامه‌ریزی اقتصادی آشنایی ندارند. اقتصاد تحقیقی نیست و به واقعیت‌ها می‌پردازد. وقتی ما از برنامه‌ریزی عرضه‌وتقاضای کل می‌توان درباره آن بحث کرد، دوم محدودیت تکنولوژی که با توجه به کمبود منابع ارزی بررسی می‌شود و در نهایت قوانین و مقررات که گاه آن‌قدر ضدونقیض هستند که نمی‌توان برای حل مبختی از اقتصاد، نسخه جامع و کاملی نوشت. برنامه‌ریزی اقتصادی واقعیت‌های کشور را در نظر می‌گیرد نه آرزما ها و آرزوها را. کارشناسانی که به برنامه‌ریزی اقتصادی اقدام می‌کنند، با مطالعه عمیق آنچه که بر اقتصاد می‌گذرد، از طریق مباحث اقتصادسنجی و تعیین برخی مدل‌ها، به ارائه راه‌حل برای رفع مشکلات اقتصادی می‌پردازند. در برنامه‌ریزی اقتصادی، کلی‌گویی و ابهام وجود ندارد و کارشناس نخست هدف‌گذاری کرده و راه‌های رسیدن به این هدف را بیان می‌کند. اتفاقا نقطه اختلاف کارشناس اقتصادی و اقتصاددان با سیاست‌گذاران کلان از همین جا شروع می‌شود. سیاست‌گذار می‌گوید حتما باید به رشد هشت درصدی برسیم، کارشناس پاسخ می‌دهد رسیدن به رشد هشت درصدی الزاماتی دارد که هنوز زیرساخت‌های آن فراهم نشده و نمی‌توان بدون به‌وجودآمدن این زیرساخت‌ها، به رشد هشت درصدی رسید. با این مقدمه، می‌خواهم بگویم هنوز بسیاری از سیاست‌گذاران ما مفهوم دقیق برنامه‌ریزی برای توسعه اقتصاد کشور را نمی‌دند و به‌همین‌خاطر نمی‌توانند بدنه کشور را برای اجرای موفق یک برنامه، آماده کنند تا برنامه‌های پنج ساله به اهداف خود دست یابند. یکی از مزایای اصلی برنامه خوب، هماهنگ‌کردن دستگاه‌های مختلف کشور و هم‌جهت‌کردن آنان برای رسیدن به اهداف تعیین‌شده در برنامه است، تا در پنج سال، بتوانیم از نظر شاخص‌های کلان اقتصادی، وضعیتی پذیرفته‌شده داشته باشیم؛ ازاین‌رو سیاست‌گذاران اقتصادی کشور سعی می‌کنند در قالب بودجه‌های سالانه، به‌عنوان برنامه‌های یک‌ساله، منابع را طوری تخصیص دهند تا در نهایت در مدت پنج سال به میانگین رشد، تورم و نرخ بی‌کاری پذیرفته‌شده دست یابیم.

۴ **به اختلاف نظر کارشناس و سیاست‌گذار در برنامه‌ریزی و درک‌نکردن آنها از سوی هم، اشاره کردید. این مشکل چگونه باید برطرف شود؟**

به نظر من سیاست‌گذار اگر راه عقلاانه‌ای را در پیش گیرد و به سیاست‌گذاری‌های درست همت گمارد، حرف و عملش را اقتصاددان یکی می‌شود.

نمونه آن را می‌توان در همین سه سال دولت یازدهم دید که چگونه سیاست‌گذار و اقتصاددان در یک جهت قرار گرفتند و توانستند تورم را مهار کنند. این خود موفقیت بزرگی برای کشور و دولت بود و به ما نشان داد هر گاه اقتصاددانان، قانون‌گذاران و سیاست‌گذاران در یک جهت قرار می‌گیرند و به دور از رفتارهای هیجانی، اقتصاد را براساس اصول شناخته‌شده مدیریت می‌کنند، می‌توانند منشا برکاتی برای اقتصاد کشور باشند. سیاست‌گذاری درست وقتی محقق می‌شود که سیاست‌گذار به اقتصاددان فرصت دهد دردهای اقتصاد را بشناسد و آن‌گاه برای درمان آن نسخه‌ای را پیشنهاد دهد. در موضوع تورم همین اتفاق افتاد و دولت در یک برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت، هدف خود را بر کنترل تورم متمرکز کرد و توانست آن را به زیر ۱۰ درصد برساند و تک‌رقمی کند. به همین خاطر است که برنامه‌ریزی‌های موضوعی کوتاه‌مدت، عمدا در اقتصاد‌های شبیه ما بسیار جواب می‌دهد و می‌تواند به در رسیدن به اهدافمان کمک کند. در چنین برنامه‌ریزی‌هایی چون درجه تحقق‌نیافتن پایین است، عموما می‌توان با یک زمانبندی کوتاه به نتیجه مدنظر رسید و سیاست‌گذار و اقتصاددان را با هم هماهنگ‌تر کرد؛ اما در برنامه‌های بلندمدت علاوه بر آنکه حالتی فرسایشی به وجود می‌آید تحقق‌نیافتن در آن بالا بوده و ممکن است برنامه را به هدف خود نرساند.

۴ **برنامه‌های بلندمدت در اقتصادی مانند ایران چرا نتیجه‌بخش نیست؟**

وقتی یک برنامه‌ریزی اقتصادی بلندمدت می‌شود، میزان تحقق‌نیافتن در آن بالا رفته و متغیرها تغییرات زیادی به خود می‌بینند و فرض تغییر می‌یابد. به‌عنوان مثال در برنامه‌های بلندمدت نمی‌توان برآورد دقیقی از قیمت نفت داشت؛ چراکه اصولا قیمت این ماده زیرزمینی به متغیرهای مختلفی بستگی دارد که همیشه پیش‌بینی‌کردنی نیستند. از سوی دیگر در اقتصاد ایران ما امروز عامل جدیدی به نام آب و هوا را باید در برنامه‌ریزی‌ها بگنجانیم. کمبود آب و سرمایه‌گذاری نامناسب

اقتصاد

گفت‌وگو با مهدی عسلی، مدیرکل پیشین دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه

ایران نیازمند برنامه‌های کوتاه‌مدت است

عسلی، مدیرکل پیشین دفتر اقتصاد کلان

علیرضا بهداد

کارنامه ناموفق برنامه‌های پنج‌ساله توسعه‌ای در کشور در ۳۰ سال گذشته، سبب شده تا برخی از کارشناسان

و سیاست‌گذاران اقتصادی نسبت به درجه موفقیت این نوع برنامه‌ها در ادامه نیز، تردید داشته باشند و آن را برای شرایط کنونی کشور مناسب ندانند. از نظر این طیف از اقتصاددانان، با توجه به کم‌ثباتی مدیریت در حوزه سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری، برنامه‌های بلندمدت فاقد ضمانت اجرایی بوده و بهتر است کشور به سمت برنامه‌های کوتاه‌مدت یک یا دوساله حرکت کرده یا برای موضوعات مختلف اقدام به برنامه‌ریزی کند. مهدی عسلی از آن طیف اقتصاددانانی است که به برنامه‌ریزی غلطان یا کوتاه‌مدت، اعتقاد دارد و بر این باور است شرایط کنونی اقتصاد کشور، ایجاب می‌کند برنامه‌های کوتاه‌مدتی برای دولتی که برآس کار است، نوشته شود. از نظر او، لایحه خروج از رکود که در آغاز کار این دولت تقدیم مجلس و به قانون تبدیل شد، نوعی از برنامه‌ریزی‌های موضوعی و کوتاه‌مدت موفق در کشور است و می‌تواند الگویی برای نظام برنامه‌ریزی ما قرار گیرد. او در گفت‌وگو با «شرق»، با اشاره به برنامه ششم توسعه، رسیدن به رشد هشت درصدی را مهم‌ترین هدف این برنامه می‌داند و معتقد است مجموعه حاکمیت برای رسیدن به این رشد، بهتر است به اجماع برسند.

برای حفظ و مدیریت ذخایر آب شیرین از یک سو و آلودگی‌های هوا از طریق گرد و غبار یا سوخت فسیلی کارخانه‌ها و خودروها سبب شده تا علاوه بر قیمت نفت دو عامل آب و هوا نیز متغیرهایی باشند که می‌تواند یک برنامه اقتصادی را در بلندمدت تحت‌تأثیر خود قرار داده و در موفق‌نشدن آن تأثیر بگذارد. هرچه زمان یک برنامه اقتصادی بلندمدت‌تر در نظر گرفته شود، تشخیص موانع و محدودیت‌های تحقق آن سخت‌تر می‌شود و با توجه به اینکه تشخیص این محدودیت‌ها در بلندمدت کاری سخت است، ناچار نیاز است تا کارشناسان اقتصادی برآورد دقیقی از ادامه برنامه ارائه دهند که گاه به دلیل قانونی‌بودن برخی احکام به‌راحتی نمی‌توان تغییراتی را در برنامه به وجود آورد. ازاین‌رو نیاز است تا ما به سمت برنامه‌ریزی‌های غلطان، منعطف و کوتاه‌مدت پیش برویم؛ چراکه هم سرعت تکنولوژی بالا رفته و هم اینکه نبود قطعیت‌ها در اقتصاد ایران زیاد است؛ ازاین‌رو یک برنامه بلندمدت در چنین شرایطی نمی‌تواند موفق باشد و به اهداف خود برسد.

۴ **آیا وقت آن نرسیده که کشور با توجه به برنامه‌های ناموفق توسعه در سه دهه گذشته به نظام برنامه‌ریزی پایان دهد؟**

خیر. این موضوع را در نظر داشته باشید که در شرایط کنونی اقتصاد ایران، داشتن برنامه بهتر است نداشت آن است. هرچند که این برنامه دارای نواقصی هم باشد؛ چراکه می‌توان به استناد یک سند قانونی مدیران را بازخواست کرد یا اینکه کشور را به استناد آن جلو برد. انتقاد ما از برنامه‌ریزی بلندمدت است نه اصل برنامه‌ریزی. ما بر این باوریم که با توجه به تغییرات سریع در دنیای امروز نیاز به برنامه‌ای منعطف داریم که در شرایط مختلف بتواند خود را با تلاطم‌های جهانی وفق دهد، نه اینکه آن‌قدر درگیر بروکراسی و جلسه و ایدئولوژی شود که عملا چیزی به‌عنوان برنامه از آن باقی نماند. برنامه‌ریزی یک سند اقتصادی است که براساس واقعیت‌های اقتصادی کشور نوشته می‌شود، نه اینکه به سندی تبدیل شود که پر از آمال و آرزو باشد و بخواد برای ما مدینه فاضله درست کند. در برنامه‌ریزی اقتصادی فرضی پیش‌بینی‌شده است که هرچه عمر این برنامه کمتر باشد، این فرض بیشتر به واقعیت نزدیک خواهد بود و می‌توان تشخیص داد که چه اقداماتی برای بهبود شاخص‌های کلان اقتصادی نیاز است که صورت گیرد.

۴ **آیا تبدیل برنامه به قانون باعث نمی‌شود که تحقق‌نیافتن این برنامه‌ها بالا برود؟**

برنامه‌های بلندمدت پنج‌ساله از سال ۱۳۵۱ قانونی شد و بودجه‌های یک‌ساله هم به‌عنوان برنامه‌های یک‌ساله هرکدام به قانون تبدیل شدند. پس از انقلاب هم این رویه در پیش گرفته شد تا برنامه‌های پنج‌ساله به‌عنوان قانون به تصویب مجلس برسد؛ ازاین‌رو الزام قانونی‌شدن نظام برنامه‌ریزی در کشور حدود چهار دهه است که اجرایی شده و طبیعتا در تفکر قانون‌گذاران و سیاست‌گذاران ریشه دوانده است. مشکل ما در این است که یک برنامه ممکن است با شرایط روز سازگار نباشد و دولت مدام بخواد اصلاحیه به مجلس ببرد و درگیر بازی‌های سیاسی شود. ازاین‌رو برنامه‌ای موفق خواهد بود که سازگاری لازم را با شرایط روز اقتصاد داشته باشد و بتواند به نیازهای آن پاسخ بگوید. به‌عنوان مثال وقتی اقتصاد دارد رکود می‌شود، برنامه بلندمدت چه نسخه‌ای برای آن دارد و توانسته این رکود را پیش‌بینی کند؟ ازاین‌رو بهتر است نظام برنامه‌ریزی ما به ستنی حرکت کند

هم بحث همین است که تا زمان بهبود وضعیت شاخص‌های کلان اقتصاد کشور، زیرساخت‌های لازم برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی فراهم نخواهد شد. اگر امروز می‌بینیم شرکت‌های خارجی باوجود فضای کم‌ثبات سیاسی در عراق و زیمبابوه اقدام به سرمایه‌گذاری می‌کنند، به این دلیل است که درجه ریسک سرمایه‌گذاری در این کشورها پایین است چون در قراردادهای آنها مواردی ذکر شده که می‌تواند ریسک موجود درخصوص بی‌ثباتی سیاسی را پوشش دهد و بازگشت سرمایه و سوددهی پروژه را تضمین می‌کند.

بنابراین آنچه مهم است اینکه سیاست‌گذار برای بهره‌برداری بهتر و بیشتر از قراردادهای جدید نفتی باید بکوشد ریسک‌های موجود در فضای اقتصاد کلان را که مشتمل بر ریسک سیستماتیک و غیرسیستماتیک است کم کند تا از این طریق جذابیت لازم برای سرمایه‌گذاران خارجی به وجود آید. برجام می‌تواند ریسک‌های سیستماتیک را کم کند اما کم‌کردن ریسک‌های غیرسیستماتیک نیازمند اصلاح ساختار در بخش‌هایی از اقتصاد است تا با کاهش کلی ریسک در اقتصاد بتوانیم نام کشورمان را از فهرست کشورهای با ریسک بالا حذف کنیم.

به نظر می‌رسد ریسک‌های سیستماتیک با توجه به رفع تحریم‌ها از بین خواهد رفت، از این‌رو بهتر است دولت تمام تلاش خود را به کار گیرد تا ریسک‌های غیرسیستماتیک را رفع کند که این کار نیازمند بهبود در فضای کلان اقتصادی است در غیر این صورت قراردادهای نفتی هر چند خوب نوشته شوند کارایی لازم را نخواهند داشت.

۴ **برای جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی چه برنامه‌هایی در سند نامه ششم توسعه بهتر است مدنظر قرار گیرد؟**

ظرفیت‌های اقتصاد ایران برای بسیاری از کشورهای صاحب سرمایه بسیار جذاب است و دهیم تا آزادسازی در فعالیت‌های اقتصادی رشد کرده و سهم دولت در برنامه‌ریزی متمرکز و مدیریت بنگاه‌ها کم شود.
۴ **برنامه سوم توسعه چرا نسبت به دیگر برنامه‌ها موفق بود؟**
ما در آن زمان به گونه‌ای برنامه‌ریزی کردیم که براساس مدل‌های اقتصادسنجی بتوانیم برنامه‌ای را برای پنج سال دولت اصلاحات تدوین کنیم. آن موقع همه دستگاه‌ها با دولت همراه شدند و این برنامه در سطحی عالی به اجرا درآمد؛ چراکه دولتی که خود این برنامه را نوشته بود و مجلسی که آن را به تصویب رسانده بود، در رأس کار بود و دولت می‌توانست با طیب خاطر به اهداف برنامه‌ای خود دست یابد و اصلاحات مدنظر را در اقتصاد انجام دهد. از دل این برنامه بود که اصل ۴۴ و سند چشم‌انداز توسعه بیرون آمد و کشور برای اولین بار دارای یک افق بلندمدت شد؛ اما برنامه‌های بعدی با موفقیت همراه نبود. به‌عنوان مثال برنامه چهارم توسعه رسما از سوی دولت و مجلس وقت پذیرفته نشد؛ چراکه شخص رئیس دولت نهم اعتقادی به برنامه نداشت. از طرفی هم وقتی که در نظام‌های اقتصادی، درآمدهای نفتی بالا می‌رود، اصولا برنامه‌ریزی از کار می‌افتد؛ چراکه سیاست‌گذار حاضر نیست پول را در صورت قطره‌چکانی خرج کرده و منتظر نظر برنامه‌ریزان و اقتصاددانان باشد. برنامه پنجم هم که به نظر من نمی‌توان نام آن را برنامه گذاشت، در شرایطی به تصویب نمایندگان مجلس رسید که دولت رغبتی به اجرای آن نداشت و به قانونی تحمیلی می‌مانست که دولت دهم آن را باید به اجرا می‌رساند. از سویی دیگر با توجه به نبود سازمان برنامه عملا برنامه پنجم توسعه به برنامه‌ای ناکارآمد تبدیل شد که در نهایت نتوانست به اهداف خود دست یابد.

۴ **یکی از اهداف دولت در برنامه ششم توسعه رسیدن به رشد هشت درصدی است. به نظر شما این رشد می‌تواند در غیاب سرمایه‌گذاری‌های خارجی محقق شود؟**

بنده معتقدم با توجه به اینکه سرمایه‌گذاری در دنیا به اشباع رسیده، نوعی سرمایه‌های سرگردان در دنیا وجود دارند که به دنبال مکانی مناسب برای سرمایه‌گذاری می‌گردند. چه بهتر است که ما با توجه به نیاز شدیدی که به سرمایه‌گذاری خارجی داریم، فضایی ایجاد کنیم تا بخشی از این سرمایه‌های سرگردان را در بخش‌هایی از اقتصاد ایران جذب کنیم. باید به این نکته توجه کرد که اگر می‌خواهیم به رشد هشت‌درصدی در اقتصاد ایران دست یابیم، نیازمند سالانه ۵۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی هستیم. این میزان سرمایه‌گذاری تحقیقاتی است به شرطی که زیرساخت‌های لازم برای این کار به وجود آید و فضای کسب و کار خارجی در اقتصاد ایران شکل گیرد. رسیدن به رشد اقتصادی هشت‌درصدی شوخی‌بردار نیست و اگر قصد داریم چنین رشدی را محقق کنیم، ناگزیر به جذب سرمایه‌گذاری خارجی هستیم. اما همان‌گونه که گفتم بهتر است با توجه به شاخص‌های کلان اقتصادی درباره جذب سرمایه‌گذاری خارجی تحلیل‌های لازم را انجام دهیم. بنده معتقدم با ریسک‌های بالا و سودهای پایین در کنار درصد پایین احتمال نرخ بازگشت سرمایه، به‌راحتی نمی‌توان جذابیتی برای سرمایه‌گذاران خارجی در هر بخش از اقتصاد ایران فراهم کرد. درباره قراردادهای نفتی

گذر

مکاتبه لاریجانی با رئیس‌جمهور درباره برنامه ششم

● **تسنیم:** عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس از مکاتبه رئیس مجلس با رئیس‌جمهور درباره برنامه ششم توسعه خبر داد. حمیدرضا فولادگر عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی از مکاتبات علی لاریجانی با رئیس‌جمهور برای جامع‌ترشدن برنامه ششم توسعه خبر داد و گفت: مکاتباتی بین رئیس مجلس و حجت‌الاسلام روحانی درباره جامع‌ترشدن برنامه ششم توسعه انجام شده است. وی با بیان اینکه لایحه‌ای که دولت با ۳۵ بند به مجلس ارائه کرده، احکام دائمی است، افزود: در مکاتبات رئیس مجلس و رئیس‌جمهور بر این نکته تأکید شده که مجلس از اختیارات خود برای جامع‌شدن برنامه ششم توسعه استفاده کند. نماینده مردم اصفهان در مجلس تصریح کرد: لایحه‌ای که قوه‌مقننه تقدیم مجلس کرده، لایحه احکام موردنیاز برای اجرای آن است که دولت با فرض اینکه ارائه برنامه جزه وظایف این قوه است، این احکام را به مجلس ارائه کرده است. فولادگر با بیان اینکه قرار نیست دولت لایحه جدیدی به مجلس ارائه کند، از افزایش تعداد بندهای لایحه ارائه‌شده از سوی دولت به مجلس خبر داد و اظهار کرد: به دلیل اینکه برنامه چهارم و پنجم توسعه حدود ۱۰۰ تا ۲۰۰ بند داشت، سعی می‌شود بندهای برنامه ششم نیز بنیابین این اعداد شود.

نامه مجلس به دولت درباره قانون کار

● **مهر:** رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس گفت: با توجه به انتقادات واردشده به لایحه اصلاح قانون کار، به‌زودی نامه‌ای به رئیس‌جمهور ارسال می‌شود تا مشخص شود دولت لایحه را پس می‌گیرد یا ما بررسی لایحه را آغاز کنیم. سلمان خدادادی با اشاره به انتقاد تشکل‌های کارگری به ایرادات ساختاری لایحه اصلاح قانون کار گفت: از لحاظ قانون و آیین‌نامه حاکم بر رسیدگی طرح‌ها و لوائح، در دو صورت می‌توان بررسی لایحه و طرح‌ها را از دستور کار خارج کرد؛ درباره لوائح، دولت می‌تواند بنا بر ضرورت و صلاحیت، با ارسال درخواست رسمی به مجلس لایحه مربوطه را پس بگیرد و در طرح‌ها نیز به پیشنهاد ۱۵ نفر از نمایندگان مجلس، طرح مربوطه از دستور کار خارج می‌شود. وی ادامه داد: بنابراین در صورت درخواست رسمی دولت، طبق قانون امکان پس‌گرفتن لایحه اصلاح قانون کار نیز وجود دارد و اگر درخواستی در این زمینه واصل شود، حتماً کمیسیون اجتماعی مجلس که بررسی این لایحه را برعهده دارد، آماده پس‌دادن آن به دولت است تا پس از بررسی‌های کارشناسی با حضور نمایندگان اجتماعی و تشکل‌های کارگری و کارشناسی مجلس به مجلس ارسال شود. خدادادی با بیان اینکه لوائح تقدیمی به مجلس و استرداد لوائح طبق قانون باید با امضای رئیس‌جمهور باشد، افزود: اکنون هیچ درخواست رسمی و حتی غیررسمی از سوی دولت برای پس‌گرفتن لایحه اصلاح قانون کار به مجلس ارائه نشده و اگر این درخواست به مجلس ارسال نشود، نمی‌توان رسیدگی آن را در کمیسیون اجتماعی به تعویق انداخت. به گفته این نماینده مجلس، قرار است بررسی لایحه اصلاح قانون کار از دو هفته دیگر در کمیسیون اجتماعی مجلس آغاز شود. رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس ادامه داد: با توجه به انتقادات واردشده به لایحه اصلاح قانون کار، هفته آینده برای تعیین‌تکلیف لایحه اصلاح قانون کار با توجه به فضای عمومی حاکم بر آن، نامه‌ای به رئیس‌جمهور ارسال خواهیم کرد تا درباره بررسی لایحه در مجلس با عودت آن به دولت هرچه‌سریع‌تر تصمیم‌گیری و اعلام رشد شود. نماینده مردم ملکان در مجلس شورای اسلامی یادآور شد: در جلسه‌ای که با تشکل‌های کارگری شمال‌غرب کشور برگزار شد، درباره لایحه اصلاح قانون کار به آنها اعلام کردم هر طرح یا لایحه‌ای که به مجلس ارسال می‌شود، به منزله «قانون» نیست چراکه جزئیات این طرح‌ها و لوائح در کمیسیون‌های تخصصی مجلس با دعوت از ذی‌نفعان و نمایندگان دولت بررسی می‌شود و امکان اصلاحات بدون محدودیت وجود دارد؛ بنابراین از هم‌اکنون درباره خروجی نهایی لایحه که تبدیل به قانون می‌شود نباید پیش‌داوری شود. خدادادی تأکید کرد: هرچند انتقادات و اعتراضات جامعه کارگری و کارفرمایی به لایحه اصلاح قانون کار پذیرفتنی است، اما دولت هم ماه‌ها را زمان آغاز بررسی آن را از دست ندهد است؛ ضمن اینکه ما هم معتقد هستیم لایحه باید با رعایت سه‌جانبه‌گرایی تهیه و بررسی شود؛ بنابراین در صورت بررسی لایحه در کمیسیون، قطعاً از نمایندگان کارگری، کارفرمایی و دولت برای بحث و اعلام نظر دعوت خواهیم کرد. وی تأکید کرد: علاوه بر این حتی اگر درخواست دولت مبنی بر استرداد قانون را زمان آغاز بررسی آن در کمیسیون اجتماعی مجلس دریافت نشد، در جلسه نخست بررسی آن، از وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای دفاع از کلیات لایحه دعوت می‌شود و در صورتی که وزیر در همان جلسه حتی به صورت شفاهی آمادگی خود را برای پس‌گرفتن لایحه اعلام کرد، ما نیز بررسی لایحه را موقتاً از دستور کار کمیسیون خارج می‌کنیم تا تشریفات قانونی برای استرداد لایحه انجام شود. رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس ادامه داد: قطعاً کارگران کشور از افشار زحمت‌شش جامعه هستند و همه در این موضوع اتفاق نظر دارند و اطمینان داشته باشند که اجازه نمی‌دهیم حقوقشان تضییع شود.